

om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning. Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil denne afgørelse skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater, der er nævnt i artikel 1 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union, samt Irland eller Det Forenede Kongerige, hvis disse medlemsstater deltager i de pågældende samarbejdsområder.

2. Hvis Danmark beslutter ikke at gennemføre en rådsafgørelse som nævnt i stk. 1, overvejer de medlemsstater, der er nævnt i artikel 1 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union, hvilke passende foranstaltninger der skal træffes.«

Efter protokollens artikel 7 kan Danmark til enhver tid i overensstemmelse med sine forfatningsmæssige bestemmelser underrette de øvrige medlemsstater om, at man ikke længere ønsker at benytte sig af alle eller en del af bestemmelserne i protokollen. I så fald vil Danmark fuldt ud gennemføre alle de til den tid gældende relevante foranstaltninger, som er truffet inden for rammerne af Den Europæiske Union.

b) Forholdet til grundlovens § 20.

De nye bestemmelser i EF-Traktatens afsnit IIIa giver som nævnt hjemmel til bl.a. at udstede umiddelbart anvendelige retsakter på områder, som ikke hidtil har været inddraget under det overstatslige samarbejde. Dansk deltagelse i dette samarbejde ville således forudsætte anvendelse af grundlovens § 20.

Det fremgår imidlertid af artikel 2 i den nævnte protokol, at »ingen foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, ingen bestemmelser i internationale aftaler indgået af Fællesskabet i henhold til dette afsnit, og ingen afgørelser truffet af Domstolen om fortolkning af sådanne bestemmelser eller foranstaltninger« er bindende for eller finder anvendelse i Danmark. Det samme vil gælde retsakter, der til virkeliggørelse af de mål, der ligger bag afsnit IIIa, eventuelt måtte blive udstedt med hjemmel i artikel 235, herunder i kombination med bestemmelserne i det nævnte af snit.

Danmark overlader således efter bestemmelsen ingen beføjelser til EF på dette område.

I protokollens artikel 4 er det som en undtagelse bestemt, at protokollens artikel 1, 2 og 3 ikke finder anvendelse på foranstaltninger, der udpeger de tredje lande, hvis statsborgere skal være i

besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, eller foranstaltninger vedrørende en ensartet udformning af visa, jf. herved den nye artikel 73 J.

Baggrunden herfor er, at der allerede i den gældende traktats artikel 100 C som Danmark fuldt ud deltager i er hjemmel til at udstede bl.a. umiddelbart anvendelige retsakter om disse spørgsmål. Protokollens artikel 4 sikrer således, at Danmark deltager i samarbejdet i samme omfang som i dag. Den indebærer ikke en yderligere overladelse af beføjelser til EU.

På denne baggrund er det sammenfattende Justitsministeriets opfattelse, at bestemmelserne i afsnit IIIa om visum og asyl m.v., sammenholdt med protokollen om Danmarks stilling, ikke forudsætter anvendelse af grundlovens § 20.

3.3.4. Integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union.

a) Ændringernes indhold.

Ved lov nr. 418 af 10. juni 1997 har Folketinget givet samtykke til, at regeringen kan ratificere aftalen om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen.

Det nærmere indhold af tiltrædelsesaftalen og konventionen er beskrevet i lovforslagets almindelige bemærkninger (lovforslag L 221 af 10. april 1997). Som det bl.a. fremgår heraf, er Schengensamarbejdet af almindelig mellemstatslig karakter.

Der er i Amsterdam-Traktaten optaget en særlig protokol om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union. I protokollen tages der som det også udtrykkeligt er anført i protokollens indledning hensyn til Danmarks særlige stilling på det retlige område. Protokollen skal således ses i sammenhæng med den ovenfor omtalte protokol om Danmarks stilling.

De centrale bestemmelser i protokollen, herunder om Danmarks stilling, findes i artikel 2 og 3. Bestemmelserne har følgende ordlyd:

»Artikel 2

1. Fra datoen for denne protokols ikrafttræden er Schengen-reglerne, herunder de afgørelser truffet af Eksekutivkomitéen under Schengen-aftalerne, som er vedtaget før denne dato, umiddelbart gældende for de tretten medlemsstater, der er nævnt i artikel 1 [alle EU-lande, bortset fra Storbritannien og Irland] jf. dog stk. 2 i nærvæ-